

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Plenum doğrultusunda

TKP'nin 1983 Nisan Plenumu. Bu Plenum, hem dünyada, hem yurdumuzda çok karmaşık, çetin koşullarda geçti. Yayılmacı Amerikan emperyalist çevreleri, NATO elebaşları biteviye gerginliği bir nükleer çatışmaya dönüştürmek, dünyayı kökünden yıkıma sürüklemek yolunu izliyor. Avrupa'nın göbeğine çok daha yıkıcı, kanatlı, kanatsız roketler yerleştirmeğe çalışıyor.

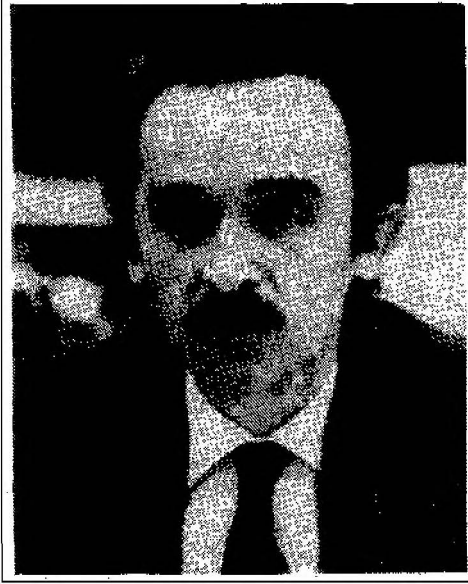
Türkiye NATO'nun güney kanadı içinde. Pentagon'un, NATO'nun Türkiye'ye baskıları, onu bölgemizde, Yakın Doğu'da, körfezde, özellikle Sovyetlere karşı kullanma çabaları, planları daha da yoğunlaşıyor. Öte yandan, cunta militarizmi güçlendiriyor, bu yoldaki ülkenin ulusal gücünü aşan askersel harcamaları geniş yığınların sırtına daha da bindiriyor. Sonuç: Geniş emekçi yığınların, halkın daha amansız ezilmesi, böylesi bir çığ altında kalmasıdır. Geniş halk yığınlarıyla, bu arada burjuvazinin oldukça geniş bir kesimiyle işbirlikçi, tekerci burjuvazi arasındaki, cuntayla halk arasındaki, üstelik tüm halkımızla Amerikan emperyalizmi ve NATO arasındaki çelişkilerin, uçurumun büyümesidir.

Tüm bu saydıklarımızı Plenum ele aldı, inceledi. Savaşın bu aşamasında partinin izlemesi zorunlu çizgiyi saptadı, bir "Eylem Programı" çıkardı. Bu program TKP'nin Leninci rotası oldu. Her parti örgütü, her parti üyesi buna uymak, onu uygulamak zorundadır.

Bu Plenum'un daha bir sıra özellikleri vardır. En başta, partinin Leninci, ideolojik, politik, örgütsel birliğidir. Tüm kararlar oybirliğiyle alındı. Partiyi ajanlardan, provokatörlerden temizlemek için yititçe çaba gösterildi. Daha önemlisi, açık, yapıcı özelleştire yapıldı. Partiyi her yandan güçlendirmek. Bu yolda, en başta parti yönetimine önem verildi. TKP, dinamik yönetimin elinde dipdiri ayakta, savaşıyor.

İ.Bilen'in önerisi MK Plenumunda oybirliği ile onaylandı TKP MK Genel Sekreteri: Haydar Kutlu

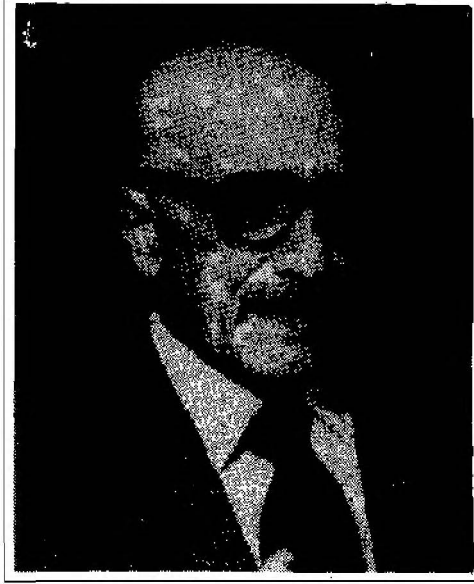
Haydar Kutlu: TKP, yeni bir atılımın eşliğindedir.

MK Genel Sekreteri Haydar Kutlu

TKP MK'nin Nisan Plenumu, uluslararası ve ülke içi karmaşık durumu, partinin karşı karşıya olduğu çetin görevleri dikkate alarak, Politik Büro adına İ.Bilen yoldaşın yaptığı öneri üzerine, parti yönetimini güçlendirmek amacıyla MK Genel Sekreteri görevine oybirliği ile Haydar Kutlu yoldaşı seçmiştir.

Bilen yoldaş, Politik Büro adına yaptığı öneri konuşmasında, Haydar Kutlu yoldaşın 1974 yılından bu yana parti sıralarındaki çalışmasına yüksek bir değer biçti. Haydar Kutlu yoldaşın, bir komünistte olması gereken yüksek özelliklere sahip olduğunu, İstanbul İl Komitesi sekreterliği, Merkez Komitesi ve Politik Büro üyeliği ve Merkez Komitesi Yardımcı Genel Sekreterliği gibi

Parti Başkanı İ.Bilen

ağır ve büyük sorumluluk gerektiren tüm görevlerde üstün başarılar gösterdiğini belirtti. Partinin onu, Marksizm-Leninizme ve proletarya enternasyonalizmine bağlı, güvenilir, alçakgönüllü bir yönetici olarak tanıdığını açıkladı. Bilen yoldaş, Merkez Komitesi Genel Sekreterliği gibi, partinin en yüksek yöneticilik görevini, yeni kuşaktan bir komüniste bırakırken, bu gelişmenin işçi sınıfı ve parti için en sevindirici gelişmelerden birisi olduğunu söyledi.

Bu konuşmadan sonra, Merkez Komitesi üyelerinin öneri üstündeki görüşleri alındı ve yapılan oylamada, Haydar Kutlu yoldaş Merkez Komitesi Genel Sekreterliğine, Bilen Yoldaş da Parti Başkanlığına seçildi.

Arkası 7. sayfada

TKP, barış ve ulusal demokrasi savaşımında şimdi daha güçlü

TKP MK Plenumu yapıldı.

Plenum, TKP Merkez Komitesi Politik Bürosunun Raporunu görüştü ve gerek uluslararası, gerekse ülkedeki politik gelişmelerin ışığında Partinin önünde duran yeni görevleri saptadı.

Plenum, İ.Bilen yoldaşın, TKP MK Politik Bürosu adına yaptığı öneri üstüne Haydar Kutlu yoldaşı MK Genel Sekreterliğine oybirliği ile seçti. Merkez Komitesi, İ.Bilen yoldaşı da Parti Başkanlığı görevine seçildi.

Plenum, uluslararası gelişmelerden,

özellikle ABD emperyalist, harpçi çevrelerin yumuşamayı baltalama ve silahlanma politikasından ülkemizdeki tüm barış güçlerinin duyduğu derin kaygıyı dile getirdi. Şimdi, ABD yönetiminin saldırgan politikasını gemlemek, dünya barışını savunmak görevi, tüm halkların ve halkımızın en önemli sorunudur. Sovyetler Birliğinin ve öteki sosyalist ülkelerin yaptıkları barış önerileri, ülkemizin çıkarlarıyla tam bir uyum içindedir.

Plenum, ülkemizin bugün de her

Arkası 7. sayfada

Bariş ve ulusal demokrasi için

Nisan ayında toplanan TKP MK Plenumu'nda "Barış ve Ulusal Demokrasi için" başlıklı bir Eylem Programı kabul edildi. Aşağıda, bu Eylem Programının Giriş bölümü yer alıyor:

Türkiye, ekonomisiyle, politikasıyla her alanda çıkmazda... Ülkeyi bu çıkmazdan kurtarmak isteyen güçler amaçlarına ulaşabilirler mi? Halkımızın baş düşmanı olan NATO'ya, ABD emperyalizmine, onunla işbirliği yapan tekellci burjuvaziye, büyük toprak sahiplerine ve tüm bunların vurucu gücü olan militarist çevrelere boyun eğdirmek olanaklı mıdır? Halk kendi ülkesinin efendisi olabilir mi? İşsizliğin, sefaletin, toplumsal çürümenin önünü almak, zorbalığı yok etmek, özgür ve mutlu bir yaşam kurmak gerçekleşebilir mi? Türkiye halkı bir nükleer savaşın önlenmesine, barışın korunmasına katkıda bulunabilir mi? TKP, bu sorulara "evet" yanıtını veriyor.

TKP'nin son programı bundan on yıl önce yazıldı. Bu on yıl boyunca, ülkede yapısal ekonomik bunalım derinleşti. Sosyal, politik istikrarsızlık büyüdü. Egemen sınıflar, eski yöntemlerle yönetemez duruma geldi. CHP-MSP koalisyonu; gerici-faşist karması hükümet, CHP hükümeti, yarı-askersel ve açık askersel rejimler birbirini izledi. Ama halkın hiç bir sorunu çözülmedi ve bunalımdan çıkılamadı.

Bugün de, egemenliği görünüşte rakipsiz elde tutan generaller, artık daha uzun süre süngülerin üzerinde erk sürdüremeyeceklerini anlıyorlar. "Demokrasiye geçiş" adı altında, yeni bir gerici, sivil görünümlü militarist-polis rejimine geçmeye hazırlanıyorlar. On yıldan bu yana ülkede devrimci gelişmeleri önlemek için girişilen bu çabaların geleceği yoktur.

Generaller daha şimdiden, attıkları her adımda, yalnız devrimci, sol güçleri değil, artan ölçüde burjuva siyasal güçlerini de karşısına alıyor, kaçınılmazlıkla askersel rejime karşı muhalefeti genişletiyor ve baskıyı arttırdıkça, bu geniş güçleri birleşmeye zorluyor.

Tüm bunlar, ilerici güçlerin önüne tarihsel olanaklar açıyor. Eğer ilerici güçler birleşir, çok daha geniş politik güçlerle işbirliğini sağlayabilirlerse, Türkiye'nin yazgısını kökten değiştirmek olanaklıdır.

Türkiye'de egemen sınıfların konumlarındaki istikrarsızlık, ne ölçüde artarsa, ABD emperyalizmi ve NATO, ülkemizdeki antiemperyalist, demokratik güçlerin savaşımına karşı o denli amansız saldırıları kışkırtıyor ve egemen işbirlikçi sınıflara o ölçüde her alanda destek oluyor. Bu artan emperyalist karışma, bölgedeki antiemperyalist, devrimci süreçler ilerledikçe daha da yoğunlaşıyor. Şimdi Türkiye, özellikle İran ve Yunanistan'daki gelişmelerden sonra,

ABD ve NATO için olağanüstü önem kazandı.

Bu durum, Türkiye'de antiemperyalist, demokratik güçlerin önüne çetin engeller çıkarıyor. Açık ki, Türkiye'de devrimci sürecin, ulusal çıkarlar yönünde köklü bir dönemeç almasının önündeki baş engel olan ABD emperyalizminin ve NATO'nun geriletilmesi, dünya çapındaki iki sistem arasında süregelen savaşım, özellikle barış mı savaş mı savaşımıyla sıkı sıkıya bağlı kalıyor. Bu da bugünkü acılı durumdan kurtulmak isteyen herkesin emperyalizme karşı birleşmesini, Sovyetler Birliği ve öteki sosyalist ülkelerle bağışıklık kurmasını gerektiriyor.

Şimdi, tüm halkların önünde, toptan yok oluşla sonuçlanacak bir nükleer savaş tehlikesi duruyor. ABD yönetici çevrelerinin izlediği çatışma politikasından kaynaklanan bu tehlike, ancak savaşa karşı, yaşam için öne atılacak en geniş barış güçlerinin ortak çabalarıyla önlenabilir.

Barış ve ulusal demokrasi güçleri açısından, öndeki olanakları kullanmak, çetin engelleri aşmak ve tehlikeleri önlemek için uluslararası koşullar elverişlidir. Günümüz dünyasında emperyalist güçler, sosyalizm, barış, ulusal kurtuluş güçleri karşısında artık üstünlük elde edemezler.

Ülkemizde antiemperyalist, demokratik güçlerin, barış yanlılarının nesnel tabanı son derecede geniştir. Ne ki, barış ve ulusal demokrasi güçleri arasında işbirliği bugün de gerçekleşmemiş, bu güçler milyonlarca emekçiyi savaşıma çekecek olan demokratik bir alternatif yaratmamışlardır.

İşte tüm bu nedenlerle, TKP Merkez Komitesi Nisan 1983 Plenumu, en geniş barış, demokrasi güçlerinin işbirliğine temel oluşturmak, yığınları eyleme çekmek için, "Barış ve Ulusal Demokrasi İçin" başlıklı Eylem Programı'nı hazırladı.

Bu Eylem Programı'yla TKP, önüne, dünya barışının savunulmasına katkıda bulunmak, Türkiye'yi bir atom savaşında yok olmaktan korumak, ülkemizi ABD emperyalizminin jandarması yapma planını önlemek ve 12 Eylülcü rejime son vermek, ulusal demokrasiyi kurmak amacını koyuyor. Bu amaçlara, sert sınıf savaşımı sürecinde ulaşılabilir.

"Barış ve Ulusal Demokrasi" programının, sosyalizme yolu açacak olan devrimin ilk aşamasının programı olmadığı açıktır. Parti, kendi sosyalist amaçlarını ve bu amaçlara ulaşmanın stratejik yolunu, 1977 yılında toplanan Ulusal Konferansında ortaya koydu. Programın ileriye

koyulmuştur.

TKP, kapitalizmi devrimci yoldan ortadan kaldırmayı, sosyalizme geçmeyi programının amacı yapmıştır. Bütünsel bir süreç olan bu devrimin ilk aşaması antiemperyalist, anti-tekellci halk devrimidir (İleri demokratik devrimdir). Devrimin bu aşamasında burjuva devlet aygıtı parçalanacak, halk erki kurulacak, Türkiye'nin tam bağımsızlığı gerçekleşecek, NATO'dan çıkılacak ve bağılantısız bir dış politika izlenecek, tekellerin egemenliğine kökten son verilecek, büyük kapitalist çiftlikçilerin ve toprak ağalarının elindeki topraklara, el konacak, herkese iş, toprak ve güvenli bir gelecek için gerekli köklü dönüşümler gerçekleştirilecek, ulusal sorun çözülecektir. TKP, ulusların kendi yazgılarını özgürce belirleme haklarını savunur, ve gönüllü birliği en iyi sağlayacak, ulusal özerklik de içinde, istemleri destekler. Tüm bu dönüşümler sosyalizme yolu açacaktır.

TKP tüm bu amaçları, istemleri ve ilkesel konumlarını bugün de en geniş yığınlarla benimsetmek için çalışmaktan geri durmayacaktır.

TKP sarsılmadan sosyalist amacına doğru yürürken, sınıf savaşımının her evresinde ortaya çıkan yeni koşulları değerlendiriyor, milyonlarca emekçinin somut istemlerini savunuyor. Komünistler, kendi dışlarındaki tüm barış ve ulusal demokrasi güçlerinin savaş kışkırtıcılarına, gericiliğe, cun-taya ve vurgunculuğa karşı savaşımını desteklemekten geri kalmıyor. İşte bu eylem programı, yığınların bugünkü somut istemlerini içeriyor ve işbirliği yapmak istediğimiz politik güçlerin ortak amaçlarını göz önüne alıyor.

Komünistlerin, işbirliği yaptıkları güçler üstünde hegemonya kurmayı, onları kendi istekleri dışında komünist partisinin amaçlarına araç etmeyi düşündükleri yalanı, her zaman yurtsever, demokratik güçleri bölmek amacı taşımıştır. Şurası açıktır ki, bugün birbirinden farklı amaçlara yönelen güçler, Eylem Programı'nda dile getirilen ortak amaçlar için birleşebilirler. Bu ortak amaçlara ulaşıldıktan sonra, hangi adımların atılacağına, dönüşümlerin ne ölçüde derinleşeceğine, yine Türkiye halkı ve işbirliği yapan güçler karar vereceklerdir. Biz içtenlikle şuna inanıyoruz: Bugün bizimle sınırlı amaçlar için yürüyecek olan sosyal, politik güçlerin ezici çoğunluğu, ortak savaş süreci içinde işçi sınıfının konumlarına yaklaşıp, bizimle daha öte devrimci amaçlarda birleşmenin çıkarlarına aykırı olmadığını kavrayacaklardır. Biz bu eylem programımızda yer alan istemlerin hem ulusal ortak çıkarları yansıttığına, hem de işçi sınıfını ve

Deniz yoldaş işçi sınıfının savaşımında yaşıyor

TKP, kuşaktan kuşağa nice komünistin elden ele verdiği, Deniz yoldaşın yere düşürmediği kızıl sancağı daha da yükseltecektir.

Komünistlere, işçilere, tüm halkımıza!

TKP MK üyesi Mustafa Hayrullahoğlu (Deniz) yoldaş Kasım ayında İstanbul'da cuntanın politik polisi tarafından işkence edilerek öldürüldü. Gerici askersel diktatörlüğün bu politik cinayeti Mart ayında öğrenildi. Cellatları onu Kasımpaşa kimsesizler mezarlığına gizlice gömdüler. Ama gerçekte o, partimizin, işçi sınıfımızın, halkımızın bağrında yatıyor. Onun adı emperyalist boyunduruktan, her türlü sömürü ve ezgiden kurtuluş için savaşanların yüreklerinde yaşıyor, yanacaktır.

Deniz yoldaş 1948 yılında Diyarbakır'da doğdu. Yüksek öğrenimini İstanbul Üniversitesi İktisat Fakültesinde yaptı. Gençlik yıllarında Amerikan emperyalizmi ve NATO'ya karşı yükselen 60'lı yılların öğrenci hareketine katıldı. Fikir Kulüpleri Federasyonu'nda, Devrimci Doğu Kültür Ocakları'nda çalıştı. Yine bu yıllarda gelişen işçi hareketine bağlandı. TİP'e üye oldu. 1969, Sungurlar işçi direnişine ve o tarihlerdeki bir dizi işçi direnişine katıldı. 1970 yılında 15-16 Haziran işçi gösterilerinin örgütlenmesinde, "Tekel Gerçek" adlı bir fabrika gazetesinin yayınlanmasında aktif rol oynadı.

12 Mart 1971 askeri darbesi ile pek çokları gibi o da, 11K illegal çalışma deneylerini edindi. Çok sayıda devrimciyi 12 Mart teröründen korumakta eşsiz görevler yaptı.

1975 yılında Deniz Yoldaş TKP saflarına katıldı. Değişik düzeylerde İstanbul parti örgütlerinde çalıştı.

12 Eylül gerici askersel devirmesinden sonra gerici liğin ağır saldırılarına, fraksiyonculuğa karşı savaşta önemli görevler üstlendi.

Partimiz, onu, parti saflarındaki özverili çalışmalarını, yüksek komünist niteliklerini dikkate alarak Merkez Komitesi üyeliğine seçti. O, tüm savaşımıyla bu sorumlu görevi hak etmiş olduğunu kanıtladı. Partimizin verdiği tüm görevleri ölünceye dek büyük bir özveri ve yetenekle, cesaretle yerine getirdi.

Deniz yoldaş, herşeyi ile kendini partiye adanmış örnek bir komünistti. Yoldaşlarıyla kurduğu insançıl, sıcak ilişki onu tanıyanların yüreğinden silinmeyecektir. O, en zor durumda bile çelik iradesinden birşey yitirmeden savaştı. Bundan böyle de o, Marksizm-Leninizm'e, proletarya enternasyonalizmine bağlılığın, parti için, komünizm dayası için canını esirgemezliğin, yoldaşça alçakgönüllülüğün, sınıf düşmanına, polise karşı bilinçli direngenliğin canlı bir sembolü olarak aramızda yaşayacaktır.

Halkımızın düşmanları, gerici cunta, polis onu tutuklamakla önemli bir fırsat yakaladığını sandı. Aralıksız saldırı ve tutuklamalara karşın çökertemediği İstanbul parti örgütlerini yok edebileceğini umdu. Ama yiğit yoldaşımız bu oyunu bozdu. O, güçlenmesi için sayısız özveriye katlandığı parti örgütlerimizi canıyla korudu. Ser verdi, düşmana sır vermedi. Komünist onuruna leke sürdürmedi. Deniz yoldaş yaşamında olduğu gibi, can verirken de partimize güç verdi. Egemen burjuvazinin, polisin ve her tür yeminli TKP düşmanlarının çökertmeye çalıştığı Leninci parti birliğini, komünist morali o daha da yükseltti. Şimdi polise düşen her yoldaş kendinde daha yüksek bir direnme gücü bulacaktır. O aynı zamanda, savaşan komünistin partisine bağlılığını kırmak, komünizm idelerine inancı zayıflatmak isteyenlerin önüne güçlü bir kalkan oluyor. O,

TKP suçluların yakasını bırakmayacaktır.

Dayanışmayı güçlendirelim, işkencelere, politik cinayetlere, idamlara karşı protesto eylemini yükseltelim!

Mustafa Hayrullahoğlu (1948 - 1982)

"Yaşamında olduğu gibi can verirken de partimize güç verdi."

ölümden korkmadan savaşanların zafere inancını daha da keskinleştiriyor.

TKP, Deniz yoldaşın ölümünden sorumlu olan MİT yöneticilerinin, işkencecilerin, sorgulamacıların, yarıdakçıların ve onun ölümünü gizleyenlerin ortaya çıkarılmasını istiyor. Bu politik cinayeti işleyenler ve tüm suç ortakları hakettikleri cezayı bulmalıdır. TKP suçluların yakasını bırakmayacaktır.

TKP MK, Deniz yoldaşın ve gerici cuntanın katlettiği tüm yurtseverlerin yakınlarını, tüm ilerici yurtsever güçleri dayanışmalarını güçlendirmeye, işkencelere, politik cinayetlere, idamlara karşı protesto eylemlerini yükseltmeye çağırıyor.

TKP MK, tüm yoldaşları onun anısına, gerici cuntanın, polisinin, provakatörlerin her tür saldırısına karşı partimizi koruma, parti çalışmalarını her yönüyle güçlendirme seferberliğine çağırıyor. TKP, tüm ilerici gençliği ona layık alma yolunda savaşmaya, partinin, onun Leninci politikasının çevresinde, işçi sınıfının yolunda sınıksız kenetlenmeye çağırıyor.

TKP bu yiğit savaş eriyle her zaman gurur duyacaktır. Kuşaktan kuşağa nice komünistin elden ele verdiği, Deniz yoldaşın yere düşürmediği kızıl sancağı daha da yükseltecektir.

Partimizin cunta koşullarındaki üçüncü Merkez Komitesi Plenumu, gerek dünyada, gerekse ülkemizde son derecede karmaşık gelişmeler ortamında yapıldı. Bu nesnel ortama, parti içi sorunlar eşlik ediyordu. Plenumun önünde, başlıca olarak, uluslararası ve ülkedeki somut durumu analiz etmek, partinin eylem çizgisini saptamak, parti içi sorunları, parti birliğini güçlendirerek çözmek görevleri duruyordu. MK Nisan Plenumu, bu görevleri başarıyla yerine getirdi.

Bu yazıda, yalnızca, Eylem Programı üstüne kimi sorunlar ele alınıyor.

Temel saptamalar

"Taktik, diyordu Lenin, sert bir objektiflikle, söz konusu devletteki bütün sınıf güçlerini hesaba katarak (ülkenin çevresindeki devletlerin ve dünya ölçüsündeki devletlerin içindeki sınıf güçlerini de hesaba katarak) ve devrimci hareketlerin deneyini göz önünde bulundurarak, sonuçkanlılıkla saptanmalıdır" (1).

MK Plenumu, bu Leninci metodolojiye dayanarak, partimizin bugünkü evredeki politik çizgisini belirledi. "Şimdi TKP, tüm ulusal, ve demokratik muhalefete, tüm halka, şu ivedi görevlerin yerine getirilmesi için birleşme ve eyleme geçme çağrısı yapıyor: Türkiye'yi bir atom savaşında yok olmaktan korumak, ülkemizi ABD'nin jandarması yapma planını önlemek, 12 Eylülcü rejime son vermek ve ulusal demokrasiyi kurmak..." (2).

Eğer MK'nin çizgisini kısaca nitelenmek gerekirse şunlar söylenebilir: Bu çizgi, bilimsel ve gerçekçi bir analize dayanıyor, devrimci bir perspektif açıyor ve ilkel, esnek bir taktik veriyor. Bu çizgide, ulusal görevlerle uluslararası görevler, yakın hedeflerle uzak hedefler, reformlarla devrimci sıçramalar diyalektik bir bütün oluşturuyor. Burada parti çizgisine temel oluşturan belli başlı saptamalar şunlardır:

Birincisi, Türkiye'de egemen sınıflar, on yıllık yakın tarih boyunca, artık, olağan yöntemlerle ülkeyi yönetemez duruma gelmişlerdir. Onların krizi bugün de derinleşiyor. "24 Ocak kararları ekonomik bunalıma son veremedi. Bu politika Türkiye'deki tekelleşme sürecini hızlandırdı, bankalarla bütünleşen bir avuç holdingin küçük ve orta işletmeler karşısında ve hatta bazı büyük burjuva çevrelerin zararına sıvrılmasına yol açtı. Tekelci devlet kapitalizmine özgü belirtilerin yeni biçimleri altında daha da güçlenmesi sonucunu verdi. Dünya kapitalizminin içine yuvarlandığı yeni bunalım, Türkiye kapitalizminin bağımlı yapısı, üretici güçlerin görece geriliği, emekçilerin alım gücünün düşürülmesiyle iç pazarın daralması ekonomik bunalımı süregelenleştiriyor" (3). Uluslararası durumdaki karmaşık koşullar, silahlanma ve yumuşamay

Nisan Plenumu üzerine

Ali SAİM

baltalama yönlü emperyalist girişimler bu durum üzerinde daha da yıkıcı etkiye bulunuyor. Bu ortamda, "generaller attıkları her adımda, yalnız devrimci, sol güçleri değil, artan ölçüde burjuva siyasal güçlerini de karşılarına alıyor, kaçınılmazlıkla askersel rejime karşı muhalefeti genişletiyor ve baskıyı artırdıkça, bu geniş güçleri birleşmeye zorluyor" (4). Sonuç olarak bu durum, "ilerici güçlerin önüne tarihsel olanaklar açıyor" (5).

İkincisi, buna karşın, "barış ve ulusal demokrasi güçleri arasında işbirliği bugün de gerçekleşmemiş, bu güçler milyonlarca emekçiyi savaşıma çekecek olan demokratik bir alternatif yaratmamışlardır" (6). TKP ve öteki sol güçler, işçi sınıfının sendikal hareketi ağır kayıpları vermiş, sübjektif etken geçici olarak zayıflamıştır. Bu durumda, Türkiye'nin yazgısını kökten değiştirmek, "eğer ilerici güçler birleşir, çok daha geniş politik güçlerle işbirliğini sağlayabilirlerse" gerçekleşebilir. "MK Plenumunda öne konan görevleri yerine getirmekte tutulacak ana halka, TKP'yi her yönden güçlendirme görevidir" (7).

Üçüncüsü, "barış ve ulusal demokrasi güçleri açısından öndeki olanakları kullanmak, çetin engelleri aşmak ve tehlikeleri önlemek için uluslararası koşullar elverişlidir" (8). Dünya devrimci sürecinin atağı sürüyor. Dünya kapitalizminin genel bunalımı derinleşmeye devam ediyor.

Dördüncüsü, buna karşın, "egemen sınıfların konumlarındaki istikrarsızlık ne denli artarsa, ABD emperyalizmi ve NATO, ülkemizdeki antiemperyalist, demokratik güçlerin savaşımına karşı o denli amansız saldırıları kışkırtıyor ve egemen işbirlikçi sınıflara o ölçüde her alanda destek oluyor. Bu artan emperyalist karışma, bölgedeki antiemperyalist, devrimci süreçler ilerledikçe, daha da yoğunlaşıyor" (9). Bu da gösteriyor ki, ülkemizdeki ilerleme uğrunda savaşım, iki sistem arasındaki savaşım, özellikle barış mı savaş mı sorunu çevresindeki sert çatışmayla sıkı sıkıya bağlı kalıyor. Sonuç olarak, "bugünkü acılı durumdan kurtulmak isteyen herkesin emperyalizme karşı birleşmesi, Sovyetler Birliği ve öteki sosyalist ülkelerle bağışıklık kurması" gerekiyor (10).

Beşincisi, insanlık, bir termo-nükleer yıkım tehlikesiyle karşı karşıya bulunuyor. Bu tehlike ancak, "savaşa karşı yaşam için öne atılacak en geniş barış güçlerinin ortak çabalarıyla önlenabilir" (11). Bu uğurda savaşmadan hiç bir ilerici güç aamacına ulaşamaz.

MK Nisan Plenumunda onaylanan "Barış ve Ulusal Demokrasi için" başlıklı Eylem Programı, işte bu saptamalarla Türkiye'de sosyalizme

tır. "Sorun, bütünsel bir süreç olan devrimin, onun ilk aşamasına nasıl yaklaşılabileceği sorunudur. Sorun, ülkedeki güçler oranının ilerici güçlerden yana nasıl değiştirileceği sorunudur" (12).

İki temel görev

Eylem Programımızda, iki temel görev belgileştirilmiştir. Birincisi barış, ikincisi ulusal demokrasi...

Barış için savaşımın başlıca hedefi, tüm güçleri ABD emperyalizminin saldırgan politikasına karşı birleştirmek ve dünya barışının savunulmasına, tüm uluslararası savaş karşıtı güçlerle birlikte katkıda bulunmaktır. Burada söz konusu olan, her şeyden önce, ayrı toplumsal sistemlerle sahip ülkeler arasında -bu arada Türkiye ile sosyalist ülkeler arasında- barış içinde yanyana yaşama ilkesini ardıcılıkla savunmaktır. Pratikte, bu güncel olarak yeni atom roketlerinin Batı Avrupa'ya yerleştirilmesine, uluslararası durumu daha da gerginleştirme çabalarına karşı kararlı bir savaşımı gerektiriyor. Böylece TKP, Türkiye halkının en dımsel çıkarlarını koruduğu kanısındadır.

Bu savaşımın, ülkemiz açısından dolaysız bir diğer hedefi, ulusal bağımsızlığımızla bağdaşmayan ve ülkemizin güvenliğini tehlikeye sokan tüm Amerikan ve NATO dayatmalarını püskürtmek oluyor. Bu da pratikte, cuntanın ABD emperyalizminin dümen suyundaki tüm adımlarına karşı, Çevik Kuvvetler, yeni üsler planlarına karşı savaşımı gerektiriyor.

Ulusal Demokrasiyi gerçekleştirmek, her şeyden önce 12 Eylülcü rejime son vermekle olanaklıdır. Plenum, hem ulusal çapta geniş güçlere dayanacağı ve bir dizi antiemperyalist içerikli görevleri çözeceği için, hem de gerici rejimin baş desteği ve demokrasinin önündeki baş engel emperyalizm ve işbirlikçileri olduğu için, demokrasinin ulusal bir özellik taşıyacağını belirtti. Anlaşılabileceği gibi, bu kavramla, Eylem Programında dile getirilen ivedi taleplerin tümü kapsanıyor. Böylece önümüzde, yalnız cunta rejiminin yerine geçecek bir hükümet değil, barıştan, ulusal bağımsızlıktan, ulusal ekonomiden -yani ekonomik bağımsızlıktan- ve demokrasiden yana bir dizi savaşım hedefi koyuyor.

Onaylanan Eylem Programı, partimizin yürürlükteki programında ortaya konan antiemperyalist, antitekel görevlerin tümünü kapsamıyor. Bununla birlikte, sınıf savaşımının ve güçler oranının değişmesi süreci içinde, Eylem Programındaki talepler de değişime uğrayacaktır. Eylem Programımızda öngörülen dönüşümlerin derinliği, son çözümlerinde, "sava-

şıma katılan güçlerin birlik ve gücüne, TKP'nin tüm bu güçler arasındaki etkinliğine bağlı kalacaktır" (13). Belirli koşullarda, ulusal demokrasi, bütünsel bir süreç olan devrimin antiemperyalist, antitekel aşamasına bir ön basamak oluşturabilir.

Eylem Programında, gerici askersel diktatörlüğe karşı, özü bakımından burjuva demokratik bir rejimden söz edildiği açıktır. Lenin'in çok önceden belirttiği gibi, komünist hareket "burjuva demokratik rejimi, burjuva-feodal mutlakiyet rejimine oranla onayladığını söylemekten hiç bir zaman korkmamiştir ve hiç bir zaman korkmayacaktır" (14).

Komünistler, cuntaya karşıtlık temelinde, farklı amaçlar taşıyan güçlerle birlikte yürüyor. Bununla birlikte Eylem Programımızdaki genel demokratik talepler, büyük burjuvazinin istediği türden sıradan bir burjuva rejiminin sınırlarını aşiyor. Bir başka deyişle, TKP, 12 Eylül öncesine dönüş isteyenlerle arasına bir çizgi çekiyor. Deney, 12 Eylül öncesi rejimin bugünkü gericiliği bağrından doğurduğunu kanıtlamıştır. Ve cuntaya karşı gerçekten savaşım vermek, demokrasiyi tutarlı bir biçimde savunmayı gerektiriyor.

O nedenle Eylem Programı, hangi kılığa girerse girsün cunta rejimine son vermeyi, ulusal demokrasiyi kurmak için zorunlu saymıştır. Kuşkusuz, ancak böylelikle, demokrasiye geçişin halk yığınları için en acısız, en kısa yolu açılmış olacaktır. Öte yandan bu hedef, rejimin, tek tek istemleri kendi manevraları için kullanmasının önünü kesmenin de aracıdır. Cuntanın evrimleştirilmesi, tepeden uzlaşmalar yoluyla yumuşatılması ya bir düştür, ya da geniş halk yığınları açısından en ağırlı yoldur. Hangi yolun seçileceği, ulusal demokrasi güçlerinin birliğine ve yığınların savaşa atılmasına bağlıdır.

En geniş güçleri birleştirmek

MK Plenumu, bu Eylem Programını hazırlamakla, en geniş güçleri birleştirmemiz, yığınları eyleme yöneltmemiz ve burjuvazinin iç çelişkilerinden ulusal ve sınıfsal çıkarlar için yararlanmamız için elimize güçlü bir silah vermiş bulunuyor. Şimdi görev, eylem programını hayata geçirmek için tüm güçlerimizi seferber etmektir.

En geniş güçlerin birleştirilmesinden ne anlıyoruz? Herşeyden önce yığınların arasında sabırlı bir açıklama kampanyası örgütlemeyi... Komünistler şimdi, politik bakımdan olgunlaşmış ileri kesimleri birleştirme görevini, "emekçilerin ve sermaye tarafından sömürülenlerin bütünüyle, özellikle en az örgütlenmiş ve en az eğitilmiş, en ezilmiş ve örgütlenmeye en az yatkın olan" yığınlarla "daha çıl dışıl" olma (15) göreviyle birleştirmelidirler. Parti elimize, bu Eylem Programını, küçükburjuva aydın çevrelerinde boşuna laf yarışı

yapmak için değil, yığınları uyardırmak, birleştirmek ve eyleme geçirmek için vermiştir.

Eylem Programı'nın doğruluğunu sınamanın en iyi yolu, onu geliştirmenin, daha da zenginleştirmenin en iyi yöntemi, programımızı sınıf savaşı içinde, yığınların eyleminde bir araç olarak kullanmak, elde edilen sonuçları sürekli gözden geçirmektir. Bu amaçla, halk hareketinin şu ya da bu kesiminde, sendikalarda ya da gençlik örgütlerinde, kooperatiflerde ya da öteki meslek örgütlerinde çalışan komünistler, hiç zaman yitirmeden eylem programını yaratıcılıkla kendi alanlarına uygulamalı, onu geliştirmeli, özellikle legal ifade etmenin yollarını bulmalıdırlar.

Başka politik partileri, grupları izleyenlerle yapıcı bir diyalog kurmak, onlara örneğin şöyle seslenmek gerekiyor: Sizden kendi partinizi, kendi programınızı terketmenizi istemiyoruz. Sizinle ortak savunduğumuz şu ya da bu talep için işbirliği yapmak istiyoruz. "Evlere, gecekondu'lara, dost ziyaretlerine" gitmek, "yığınlar arasında daha ileri" belgisiyle hareket etmek, bu günlük çalışmayı aralıksız sürdürmek... İşte küçükburjuva devrim gevezesinin durumuna düşmek istemeyenlerin bugünkü görevi budur.

Özellikle şimdi, sözde siyasal partiler kurulurken, yığınlara sağlam bir pusula vermek büyük önem kazanmıştır. "TKP ne diyor, yeni kurulan göstermelik partiler ne diyor?" Bu soruyu Eylem Programımız temelinde aydınlatmak, gerici burjuva partilerinin iç yüzünü sergilemek gerekiyor. Cuntanın geleceğini söylediği demokrasinin karın doyuran bir ekmek değil, halkı aldatmak, oyalamak için verilen bir Amerikan sakızı olduğunu yığınlara göstermek yaşamsal önemdedir. Dünya Bankasının "yıkılmamak için ekonomiyi öldürün" türünden yeni reçetesiyle, bizim Eylem Programımız arasındaki derin karşıtlık, emekçileri ve bir avuç işbirlikçi asalak sermaye dışında herkesi uyabilir. Amerikan sözde "yardımı" üstüne kurulan hayallerin boşa çıkması, bizim barış için, silahsızlanma ve yumuşama için öne sürdüğümüz taleplerin en geniş güçlerce benimsenmesine olanak verebilir. Bunları değerlendirmek, her olanaktan halk için, Türkiye'nin geleceği için yararlanmak gerekiyor.

Eylem Programındaki taleplerle, dışımızdaki kimi politik partilerin, grupların programları arasındaki bir çok ortak nokta, yukardan işbirliğini olanaklı kılıyor. Özellikle yurt dışında, tüm legal örgütler arası toplantılarda, her fırsatta, TKP'nin herkesle kendi Eylem Programını görüşmeye, onların programlarını da ele almaya, ortak bir platform yaratmaya hazır olduğunu açıklamalıyız. Hemen bir halk devrimine, ya da sosyalist devrime sıçramak isteyenlere, sabırla, partimizin programında bu amacı benimseyenler ve onların, aynı zamanda sorun

böyle bir devrime yolu nasıl açacağımızı olduğunu göstermeliyiz. Henüz cuntayı yıkmanın bile zorunluğunu kavrayamayan güçlere, dostça bunun zorunluğunu göstermeli, aynı zamanda onlara, şu ya da bu genel demokratik talep için de ortak savaşıma hazır olduğumuzu anlatmalıyız. Tüm bağlaşıklık yapabileceğimiz parti ve gruplara, komünistlerin içtenliğini, eylem birliğinden yana olduğunu kavratmalı, onların önyargılarını pekiştirecek her türlü dikkatsiz tutumdan kaçınmalıyız. Tüm bunlar cuntayı yıkmanın bugün olanaksız olduğunu sananları da yüreklendirecektir.

Eylem Programı'nı yaratıcılıkla uygulamak, burjuvazinin iç çelişkilerini de dikkatle hesaba katmayı gerektiriyor. Dahası, burjuva politik liderler arasındaki en küçük ayrıtlara özenle yanaşmalı, bunlardan yararlanmalıyız. Lenin, "saf komünizm bakımından, yani soyut, henüz siyasi ve pratik yığın hareketi için olgunlaşmamış komünist hareket bakımından" diyordu, bu tür ayrıtlıklar, "hafife alınabilir ve hiç bir önem taşımaz. Ama yığınların pratik aksiyonu bakımından bu ayrıtlıkların pek büyük önemi vardır". "Yığınların pratikte kılavuzu olmak isteyen devrimci, bu ayrıtlıkları göz önünde tutmayı bilmelidir" (16). Eylem Programı'nda, barış ve demokrasi yanlısı güçlerin bir hükümet kurması sorusunda partimiz esnek bir yaklaşım gösterirken sorunu böyle koyuyor. Komünistler, elbette cuntaya karşı savaşan güçlerle birlikte ortak bir hükümet için çalışacaklardır. Ama, hükümete katılmasalar da onlar, "pek alâ diyeceklerdir, önce cuntayı yıkalım, siz hükümeti kurun, biz sizi demokrasi ve barış yolunda yürüdükçe destekliyeceğiz. Ne ki, gelişmeler, komünistler olmadan hiç bir ulusal sorunun köklü bir biçimde çözülemeyeceğini gösterecek, yığınlar er ya da geç bizimle birlikte yürüyeceklerdir".

Partimizi sekter-bölücülerden ayıran temel özelliklerden birisi şöyle özetlenebilir: Sekter, partiyi, sol güçleri ve yurtseverleri bölen, düşman kampını ise birleştiren taktik izleyen kişidir. Komünist ise, parti birliğini güçlendirir, sol güçleri ve yurtseverleri birleştirir, düşman kampını parçalar ve güçten düşürür. Birinci taktik, "aşırı devrimbaz" belgilerle süslüdür. İkinci taktik ilkesel, gerçekçi ve esnek. Sonuç olarak, biri karşıdevrimci, öteki devrimci bir taktiktir. Lenin bazı komünist partilerini eleştirirken şu saptamayı yapmıştı: "Tek eksiklik, taktiklerde azami esneklik"tir (17). MK Plenumu elimize Lenin'i bir çizgi vermiş bulunuyor.

Nisan Plenumu, partiyi Haydar Kutlu yoldaşın Genel Sekreterliğindeki MK çevresinde daha sıkı birleştirmek için büyük bir adım oldu. Şimdi parti, MK Plenumu'nda Bilal Yoldaşın Arkası 7. sayfada

Parti düşmanı bir provokatör

TKP MK Plenumu, H.Erdal'ın partiye girişinden bu yana tüm politik yaşamını inceledi ve oybirliğiyle H. Erdal'ın parti düşmanı bir provokatör olduğunu tespit etti. Politik Büro'nun H. Erdal üstüne aldığı 22 Kasım 1982 tarihli kararı onayladı ve onu parti üyeliğinden çıkardı.

Bilindiği gibi, 1981 Mayıs'ında TKP'ye karşı yığınal tutuklamalar başladı. Parti örgütlerimiz ağır kayıplar verdi. TKP MK tutuklamaların böylesine genişlemesinin nedenlerini 1981 Plenumunda tartıştı. Başta konspirasyon kurallarının çiğnendiği, temelinde yönetim ve denetim bozukluklarının yattığı saptandı. Parti yönetimi bunların sorumluluğunu kolektif olarak yükledi.

H.Erdal tutuklamalara karşı partinin korunmasından, görevi gereği, kişisel olarak da sorumluydu. Kadroları koruma, konspirasyonu güçlendirme yönünde alınan kararları uygulama yolunda da hiçbir ciddi adım atmadığı ortaya çıktı. Bu sorumsuz davranışlarının uyandırdığı kuşku, genel bir ilk önlem olarak, 1981 MK Plenumunda H.Erdal oybirliğiyle vaptiği işten alındı ve başka göreve verildi.

1981 MK Plenumu parti yönetimini güçlendirme yönünde ilk adımı attı. Yardımcı Genel Sekreter seçti ve Politik Büro'ya tutuklamaların nedenlerini araştırma görevi verdi. Açılan parti araştırması şu sonuçları ortaya koydu:

H.Erdal görevini ve kendine duyulan güveni kariyerist amaçlarla komplocu bir yolda kötüye kullanmıştır. Öte yandan görev alanı dışında da normları çiğneyerek birçok parti örgütü hakkında özel bilgi edinmeye çalıştığı saptandı. Çoğu yığın örgütlerinde deşifre olmuş, bu alanda yeterince sinanmamış, kimisi kuşkulu kişilerle çalıştığı, bunlardan birisinin, H.Sarıca'nın partiye sızan bir polis olduğu anlaşılmıştır. Üstelik, bu kişiden, en gizli alanlarda çalıştırılmak üzere partiden gizli kadrolar aldığı saptanmıştır. Öte yandan H.Erdal, kimi MK üyelerinin, kimi kadro ve parti örgütlerinin aralarında yatay ilişkiler kurulması için çalıştı. O, böylece partide fraksiyon oluşturma yoluyla polise saldırı olanağı açıyordu. Tutuklamaların birbiriyle ilgili olmayan örgütlere bir çırpıda sıçramasının nedenlerinden birisi de budur.

H.Erdal'ın görevi değiştikten sonra her türlü parti belge, araç, gereç ve parasal varlıklarını Politik Büro'ya teslim etmesi gerekiyordu. O herşeyi teslim ettiğini söylemekle birlikte, araştırma sonucunda H. Erdal'ın partiyi aldatdığı anlaşıldı. O kendine bağlı kimi yoldaşları, parti mallarını, araç gereçleri, belgeleri, partiden gizlemiş, geçici de olsa kritik bir dönemde partinin özel bir alanda çalışmasını sabote etmiş, kadroların korunmasını zorlaştırmıştı. Plenumda, gizlediği belge araç ve gereçlerin niteliği özel olarak açıklandı.

Parti araştırması, H.Erdal'ın bir Batı Avrupa ülkesinde parti merkezinden kaçırdığı önemli miktarda gizli belge, araç gereç ve malları depoladığını ortaya çıkardı.

Bunun üstüne açılan parti soruşturmasında H.Erdal'dan üstü istendi. O, bir kez daha partiyi aldatmayı denedi. Ele geçen malzemeleri söz konusu yerde unuttuğunu, başka hiçbir yerde bir şey gizlemediğini açıkladı.

pa ülkesinde gizlenmiş aynı türden malzeme ele geçirildi.

• Suçüstü yakalanmış durumuna düşen H.Erdal, verilen parti görevini bırakıp bir kapitalist ülkeye sığındı. Onun kaçışı, partiye karşı çok daha ağır suçlar işlediğinin ve bunların ortaya çıkmasından korktuğunun kesin kanıtıdır. Böylece parti araştırması ve soruşturması H.Erdal'ın parti düşmanı bir provokatör olduğunu yadsınmaz biçimde ortaya çıkardı.

Batı Avrupa'da bulunan eski tanıdığı parti üyelerini aldatma çabaları iflas etti. H.Erdal Londra'daki, kendisi gibi partiden kovulan Yörükoğlu grubuna katıldı. Bu grubun yayınları arasında üstüste çıkan iki broşürü, H.Erdal'ın parti düşmanı provokatör kimliğini kamuoyunun gözleri önüne seriyor. Bu broşürler yalnız TKP'ye değil, tüm ilerici güçlerin birliğine karşı bir saldırıdır.

"Belgeler" başlıklı broşür, sözde onun parti yönetimiyle görüş ayrılıklarını belgelemek amacı taşıyor. Oysa Politik Büro ve Merkez Komitesi toplantılarında sürekli olarak alınan kararlara oy veren H.Erdal, üstelik parti yönetimiyle görüş ayrılığı olmadığını Atılım'da çıkan üç imzalı yazıda kamuoyuna açıklamıştır. Gerçekte bu broşür hem onun ikiyüzlülüğünü gösteriyor, hem de polise, savcıya, gerici basına "belge" veriyor. Üstüne kendisinin "gizlidir" notunu yazdığı "belge"yi yayınlamasıyla, tutuklu ve bundan böyle tutuklanacak yoldaşları amaçlı olarak gerçek dışı suçlamalarla karşı karşıya bırakıyor. Bu "belge"yle polis, antikomünist propagandaya sahte gerekçeler üretiyor.

Antikomünizm odakları ötedenberi komünist partilerine karşı yürüttükleri yıkıcı propagandayla proleter enternasyonalizmi ve demokratik santralizm ilkelerine saldırıyorlar. Bu odaklar komünist partilerinin ulusal niteliği olmadığını, bağımsız davranmadıklarını, SBKP'nin sürekli bu partilerin içişlerine karıştığını, işine gelmeyenleri likide edip yerine başkasını kurdurduğunu, vb. yalanları yayıyorlar. Partilerin iç işleyişleri üstüne de tepeden inme buyruklarla yönetildiklerini, göstermelik kongrelerin yapıldığını, kararların tartışılmadan dayatıldığını vb. iddia ediyorlar. İşte "TKP'mizi yükseltelim" başlıklı, baştan aşağı yalanla, iftirayla örülü ikinci broşür, onun "likidasyon zinciri" tezi, emperyalizmin bu "klasik" anti-sovyetik, antikomünist anlayışını yansıtıyor. Provokatif, inharıcı yalanlarla, komik uydurmacaların rasgele sıralandığı metinde, H.Erdal, tüm partiye, partinin tarihine, bugününe, yarınına kara çalmaya yelteniyor. Farkında olmadan kendi fraksiyonculuğunu açığa vuran H.Erdal, partide gruplar olduğu yolunda bayatlamış savları yineliyor. TKP'de gruplar yoktur, olamaz. Grupçuluğa yeltenenler partide kalamaz. Yörükoğlu gibi H.Erdal bu gerçeği şimdi kendi deneyile öğrendi. Onun TKP'yi sözde bir grubun ele geçirdiği yolundaki iddiasına ve parti örgütlerini birbirine karşı koyma çabalarına en iyi yanıt, Genel Sekreterin yönetiminde Merkez Komitesi'nin Politik Büro çevresinde gerçekleştirdiği Leninci birliğidir.

Temel sorun, TKP'nin böylesi bir provokatörü sıralarına sızdırmamak için bundan böyle alacağı önlemler, bu deneyden çıkarılacak derslerdir. En önemlisi, parti yönetiminin her alanda politik yönlendiriciliğini güçlendirmek, partide denetim dışı kimseyi bırakmamak, titiz bir kadro politikası uygulamak, kolektif yönetimi ve çelik disiplini sağlamaktır.

TKP, herşeye karşı yaşıyor, savaşıyor. Bu şanlı parti, provokatörlerin iftiralarıyla kirietilemez. O, sayısız yoldaşımızın komünist inancı, partiye bağlılığı, direngenlik ve yiğitliğiyle yükseliyor, yükselcektir.

4) **agdy.55**
Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

1 Mayıs'ta birleşelim, sesimizi yükseltelim!

Yurttaşlar,

İşçi sınıfının, tüm emekçilerin uluslararası birlik, dayanışma ve savaşım günü 1 Mayıs, kutlu olsun! Generallerin süngüyle yasakladığı 1 Mayıs, çalışan tüm insanların bilincinde, savaşında yaşıyor.

Cunta koşullarında üçüncü kez karşıladığımız bu 1 Mayıs günü Amerikan emperyalizminin saldırgan politikasına, cuntanın zulmüne, yerli ve yabancı bir avuç vurguncu sermayenin sömürüsüne karşı, özgürlük için, barış için, iş, güvenli bir yaşam, halk refahı için savaşım günüdür. Bu 1 Mayıs, zindandaki yurtseverlerle, DİSK yöneticileri ve tüm sendikacılarla, sürgündeki tüm ilericilerle, bütün ülkelerdeki işçilerle, ulusal kurtuluş savaşı veren halklarla, Filistin, Lübnan, Nikaragua, El Salvador halklarıyla dayanışma günüdür. Bu 1 Mayıs, dili, mezhebi, politik inancı ne olursa olsun, DİSK'li, Türk-İş'li, sendikasıız tüm işçilerin birliğini güçlendirme günüdür.

Birleşip savaşmadan, uluslararası dayanışmayı yükseltmeden, barış ve özgürlük, iş ve mutlu bir gelecek, bağımsızlık ve kalkınma elde edilemez.

Bu yıl, dünya barışı, devletlerarası yumuşama için karar yılıdır. Amerikan yeni atom roketleri, Batı Avrupa'ya yerleştirilirse, Sovyetler Birliği'nin ve öteki sosyalist ülkelerin barış önerileri gerçekleşmezse, nükleer savaş tehlikesi bizim de kapımıza dayanacak, fabrika bacalarıyla, cami minareleriyle tüm Anadolu uygarlığı, yaşlısı gençle tüm Türkiye nüfusu, yok olma tehdidiyle karşı karşıya gelecektir. Yaşamak için savaşmak gerekiyor.

Bu yıl, ülkemizde demokrasi ve bağımsızlık için, ekonominin izleyeceği yol için de karar yılıdır. Generallerin istediği türden uydurma partilerle sözde bir demokrasi, gerçekte zorba bir rejimin kurulması önlenemezse, 12 Eylülcü rejime son verilemezse, barış ve demokrasi yanlıları erki ele alamazsa, ülkenin hiç bir ulusal, sosyal sorunu

çözülemezcektir. Ekonomik bunalım daha derinleşecek, Koç'lar, Sabancı'lar, Çavuşoğlu'ları her gün yeni bir fabrika, yeni bir banka yutacak, yabancı şirketler varımızı yolumuzu yok pahasına kapatacak, Dünya Bankası'nın, IMF'nin reçetelerine karşı çıkılamayacak, fabrika yerine süt mandırası, mezbaha, traktör yerine köle gibi insan gücü geçirilecektir. Milyonlarca işsize milyonlar eklenecek, cehaletin, ahlaksal çöküşün önü alınamayacak, sofradaki ekmek

her gün biraz daha küçülecektir. Halkın tepesinde efendi, Amerika'nın karşısında köle olan generaller ayakta kaldıkça, Amerikan üsleri genişletilecek, "Çevik Kuvvetler", casusluk uçakları topraklarımıza yerleştirilecek, yeni atom roketleri Anadolu'nun bağrına dikilecek, Türkiye bölgede Amerika'nın ucuz bir jandarması olma onursuzluğuna yuvarlanacaktır.

Şimdi, Türkiye'nin Türk, Kürt sağduyulu her insanı, bu kaygıları duyuyor. Ama, tüm bu tehlikeler önlenemez, Türkiye'nin kaderi kökten değişebilir. Cuntacı generallerin yolu daralıyor. Onların rejimi çürüyor. Generaller attıkları her adımda, yalnız sol, ilerici güçleri değil, burjuva muhalefetini de karşılarına alıyor. Amerikan yönetiminden başka dostu olmayanlara, halk güvenmiyor. Görünüşteki tüm sessizliğe karşın, artık burjuvazinin sözcüleri bile, gelecekteki patlamalardan duydukları korkuyu açıkça dile getiriyor.

Komünistler, bilinçli işçiler, bugünkü ağır koşullara en uygun eylem biçimlerini 1 Mayıs'ta yaratıcılıkla bulacak, cunta polisine fırsat vermeden, işçilerin, emekçilerin örgütlülük ve savaşım gücünü yükseltecek, yasağa vurulan 1 Mayıs'ta halkın istemlerini dile getirecek, yığınları, geleceğin daha güçlü, sonuç alıcı savaşlarına hazırlayacaklardır.

Yurttaşlar,

Gelecek bizim elimizdedir. Süngüden korkup susan, süngünün kurbanı olur. 1 Mayıs'ta birleşelim, sesimizi yükseltelim!

- Genel politik af!
- Terörist-faşist MHP dışında tüm politik partilere özgürlük!
- Amerikan atom roketlerine, Çevik Kuvvetlere yer yok!
- DİSK ve tüm sendikalar açılmalı!
- Grev, toplu sözleşme hakkı, işsizliğe, pahalılığa karşı, çalışan herkese ekonomik, sosyal güvence!

Her şey barış ve ulusal demokrasi için!

Yaşasın 1 Mayıs!

1 Mayıs belgileri

● Yaşasın 1 Mayıs, işçi sınıfının uluslararası birlik, savaşım ve dayanışma günü! Selam olsun, diktatörlük altında 1 Mayıs'ı kutlayan işçilere, köylülere, aydınlara, gençlere!

● Nükleer savaş tehlikesine, Amerikan atom roketlerine ve Çevik Kuvvetlerine karşı, cuntayı yıkmak için, barış ve ulusal demokrasi için savaşanlar: TKP sizinle birlikte!

● Selam olsun cuntanın zindanlarında boyun eğmeyen komünistlere, Türk ve Kürt tüm yurtseverlere! Selam olsun Türkiye halkıyla uluslararası dayanışmayı yükseltenlere!

● Selam olsun DİSK yöneticilerine, tüm tutuklu sendikacılara, sendikal haklar için cuntanın yasalarına, baskı ve yasaklarına karşı savaşanlara!

● Yüksek Hakem Kurulu'nun dağıtılması, 1983 sözleşmelerinin işçilerin özgür iradesi ile yapılması için direnenler: TKP yanınızda!

● Cuntanın baskılarına karşı, demokratik üniversite için, çağdaş, özgür bilim ve sanat için, özgür basın için yılmadan direnenler: TKP vargücüyle sizi destekliyor!

● Selam olsun ilerici yurtsever gençliğimizin yiğit savaşçılara!

● Selam olsun barışın kalesi Sovyetler Birliği'ne, sosyalist ülkelere, dünya çapında yükselen barış hareketine, emperyalizme, siyonizme, diktatörlüklere karşı savaşım veren halklara! Yaşasın proletarya enternasyonalizmi!